

פ ר ו ט ו ק ו ל מס' 11/ד

מישיבת ועדת העבודה, ביום ג', ג' בטבת תשס"ו -
28.12.1954 בסעה 18.15.

נוכחים : חברי הועדה :
ע. גוברין - יו"ר
ה. ברגר
ב"צ.הראל
ז. טברסקי
א. דימלט
י. ריפתין
א. סוסטק
א. תבורי

סוזטנים :
מר סלמד - סנהל נציבות סירות הסדינה
מר אלוני - מטעם נציבות סירות הסדינה
מר הגנבי - סטרד הספטים.

סדר-היום :
הצעת חוק סירות הסדינה (גיטלאות)
תס"ג - 1953.

- - -

היו"ר ע. גוברין :
אנו מססיכים לרון בהצעת חוק הגיטלאות.

ס ע י ף 27
=====

י. ריפתין :
אני מציע למחוק את הסלים: "ובלבד שלא תעלה
על הקצבה שהיתה מגיעה לו". בנידון זה תהיה
לי הסתייגות.

ה צ ב ע ה

סעיף 28 בתקבלה.
הסתייגות - לחבר הכנסת ריפתין

ס ע י ף 28
=====

היו"ר ע. גוברין :
מה פירוש "עומדת ברשות עצמה"?

מר סלמד :
אפשר ללמוד סטהו בענין זה מסעיף 5.
"סאין לו הכנסה כדי סחייתו וסאינו ססוגל
לכלכל עצמו - רואים אותו לצורך חוק זה כמי סאינו עומד ברשות עצמו".

א. סוסטק : אני מציע למחוק את הטעיף הזה. פנסיה איננה עזרה טוביאלית. פנסיה היא עזרון של הבעל לאלמנה גם אם היא עומדת ברשות עצמה וגם אם איננה עומדת ברשות עצמה. זכות זו של פנסיה חייבת להינתן לה ללא כל הגבלה הגם אם לא הגיעה לגיל 45 והיא עומדת ברשות עצמה.

מר הנגבי : בסעיף 5 כתוב כי "כל בן משפחה אחר שאין לו הכנסה כדי מחייתו ואינו מסוגל לכלכל עצמו הוא לצורך חוק זה אינו עומד ברשות עצמו". היינו, שכדי שאדם יהא עומד ברשות עצמו צריך שלא יתמלאו בו שני הדברים גם יחד, וכדי שלא יעמוד ברשות עצמו צריך שימלאו בו שני אלה: גם שלא יהיה מסוגל לכלכל את עצמו וגם שלא תהיה לו הכנסה כדי מחייתו. אם חסר אחד התנאים - הריהו עומד לצורך חוק זה ברשות עצמו.

מר אלובי : הפירוש נכון, אבל אין המסקנה נכונה. סעיף 5 קובע מתי ובאילו מקרים אין האדם עומד ברשות עצמו, אבל אין פירושו של דבר, שלא נוכל לתת פנסיה לאלמנה אם חסר לה אחד מסני התנאים.

י. ריפתין : לפי דעתי המוסג "כדי מחייתו" הוא סרידותי. ההגדרה אינה ברורה. אין קריטריון אובייקטיבי ויכולים להיות כאן מקרים חמורים ביותר. על ידי כך אין אנו מבטיחים לאלמנה, אפילו זו העומדת ברשות עצמה, רמת חיים שהיתה טובתה לה לפני טות בעלה.

אם לא נקבל את הצעתו המהפכנית של חבר הכנסת שוסטק, שאולי אמשוך בו, הרי שיהיה צורך לתקן את הטעיף העומדת לפנינו.

מר סלמך : לדברי חבר הכנסת שוסטק. אין לדבר כאן על עזרון. הפילוסופיה של חוק הפנסיה אינה מבוססת כלל על עזרון, אלא על מתן אפשרות של קיום.

אשר ל"כדי מחייתו". גם תוספת היוקר מבוססת על כך. התקנות הן שתקבענה מה צריכה להיות המיכסה. אין החוק יכול לקבוע זאת.

בסדינות אחרות קיימת פנסיה ל יד המזדקן עם פרסו מן העבודה, אולם אין פנסיה לאלטנות.

ב"צ הראל : אם נחליט כי אשה העומדת ברשות עצמה לא תקבל פנסיה וזו שאינה עומדת ברשות עצמה - כן תקבל פנסיה, הרי נעורר על ידי כך אי רצון לעבודה. והרי עלינו לעודד את הנשים בארץ לעבוד. רק 22% מן הנשים כיום עובדות, ואפילו בארצות הברית העסירה מגיע האחוז ל-35.

היו"ר ע. גוברין : חבר הכנסת ריפתין שואל מה פירושו "כדי מחייתו". לי נראה שאם נקבע זאת - בסתמך. זאת יש לקבוע בתקנות בהתאם לרמת החיים. זה אחד טאותם הדברים שייקבעו בהתייעצות עם איגוד עובדי המדינה.

חבר הכנסת שוסטק חושב כי יש לתת פנסיה גם לזו העומדת ברשות עצמה. אני איני מבין כלל למה על המדינה לתת ומדוע חייבת המדינה במקרה זה. ואם הוחלט שמגיל 45 תמשיך המדינה לסאת באחריות - הרי זה היסג גדול.

ה צ ב ע ה

סעיף 28 נתקבל.
הסתייגות - לחבר הכנסת ריפתין.
הסתייגות - לחבר הכנסת שוסטק.

ס ע י ף 29
=====

סר. סלטר :
בחוק זה אנו רואה בני ליקויים רציניים.
המדובר הוא באי לא הגיעה לגיל 45
ולפנטיה אינה מגיעה לה כי היא עומדת ברשות עצמה. במקרה כזה היא מקבלת
מענק חד-פעמי של שנת סכומה. אולם אם היא בת 44 הרי להיא מקבלת קודם
את המענק ולאחר כשה חודשים גם פנטיה. כן גם במקרה של אשה עובדת ולאחר
הקיבלה את המענק פיסרה מן העבודה או שהתפטרה בעצמה.

היו"ר ע. גוברין :
אתי היאלות אותן העלה סר. סלטר אינן
היחידות. יש שורה של שאלות
דומות מבחינה אדמיניסטרטיבית שהחוק אינו עונה עליהם. כשניגש להצבעות -
אביאן בפניכם. אני מציע, עכשיו, לקבל את הטעיה כפי שהוא. בחזור
לדון בשיבושים השונים שאין להם פתרון בחוק אחר כך.

ה צ ב ע ה

סעיף 29 מתקבל.

ס ע י ף 30
=====

סר. אלובי :
החידוש בחוק זה הוא בכך, שאלמן העומד
ברשות עצמו אינו זכאי לפנטיה גם
בהגיעו לגיל 45.

ה צ ב ע ה

סעיף 30 מתקבל.

ס ע י ף 23
=====

סר. סלטר :
חוק זה קיים בצרפת. החוק הצרפתי מכיר
באשה הגרושה סבעלה חייב לה סזונות,
וקובע כי במקרה והבעל מת יש לחלק את הפנטיה בין שתי הנשים באופן
פרופורציונלי לסנות הנישואים.

ו'. טברסקי :
יש לדאוג לגורלה של אותה אשה שיש
בידה פסק דין האוסר, כי בעלה חייב
לה סזונות. אני תמיטת דעים בענין זה עם החוק הצרפתי. יש להבטיח גם
לה את חלקה בין הפנטיה הנוותרת בסביל השארים.

היו"ר ע. גוברין :
לפי דעתי יש לקחת בחשבון את המצב
החסרי של האלמנה בהסוואה לסצב החסרי
של הגרושה.

צריך להיות ברור בחוק זה: א) הכוונה
לאלה הגרושות שיש להן פסק דין האוסר כי הבעל חייב בסזונותיהן; ב)
יש לקחת בחשבון את המצב החסרי של האלמנה בהסוואה לגרושה.

ה צ ב ע ה

סעיף 23 - מתקבל.

ס ע י ף 31
=====

א. שוסטק :
איני מבין למה עליו החובה להגיש בקשה.
האין זה טחובת המוסד לדאוג לכך?
חובת ההודעה, לפי דעתי, על המוסד.

הי"ר ע. גוברין :

לאור הפטיון שהיה לי בשטח של חוזי-
עבודה הגעתי לכלל מסקנה כי דווקא
סדר זה הוא הנכון גם אני חשבתי בתחילה כי חובת ההודעה היא על המוסד.
אולם ליקויים באדמיניסטרציה לסל יכולים להביא לשכחה או לטעות.
כשחובת הפנייה היא על האדם הרי זה לטובת האיגוד המקצועי, לטובת
המעביד ולטובת העובד.

מר הצגבי :

אם חובת הפנייה לא תהיה על האיש
עצמו יהיה זה לרעת העובד. אם העובד
פנה בבקשה והמוסד החזיר לו לסל תשובה שלילית הטובת בנימוקים שונים
הרי יש מקום להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, כי זוהי כבר אז שאלה
משפטית. אחרת - אין מקום לערער.

מר טלטר :

אני רוצה להביא לידיעתכם כי יודפס
טופס בו יופיעו כל הפרטים. מחובת
האדמיניסטרציה יהיה להגיש לכל עובד ועובד את הטופס הזה בשעה שהוא
פורש ולשם סילוי.

א. ריפלי :

אני מציע: "התובע גיטלא יבקש אותה
בכתב טאט הטובה", כי אין כאן מקום
לבקשות. זוהי זכות.

ז. סברסקי :

אני מציעה: "התובע גיטלא יטלא טופס
השייך לענין הגיטלאות...".

י. ריפלי :

הגיטלה היא זכות כשם שהמסכורת היא
זכות ואין כאן מקום לבקשות. הנימוס
הטוב מחייב לא לבקש מה שמגיע באופן טבעי. חובת ההודעה, על כן,
לפי דעתי על הטובה.

מר הצגבי :

אני מציע במקום "התובע גיטלה יבקש
אותה בכתב טאט הטובה" - "יתבע אותה".

הי"ר ע. גוברין :

נדמה לי כי במקום לקבל הצעתו של ד"ר
ריפלי אליה הצטרפה חברת הכנסת סברסקי:
"הזכאי לגיטלה יטלא טופס של בקשה" נקבל הצעת מר טלטר האומרת: "הזכאי
לגיטלה יטלא טופס של תביעה כפי שייקבע בתקנות".

ה צ ב ע ה

ההצעה נתקבלה.
הסתייגות - לחבר הכנסת ריפלי
; - לחבר הכנסת שוטסק.

ס ע י ף 2 3 (א)
=====

י. ריפלי :

אני מציע לקבוע ארכה של יותר מששים
יום. אין להכביד על אנשים ללא טיבה
סיוחדת. חדשים זה לא הרבה.

הי"ר ע. גוברין :

למעשה קיימת ארכה של 120 יום, כי אם
היתה טיבה סיוחדת - הרשות בידי ועדת
הערעורים להאריך בששים יום נוספים. יש לשטור על העבודה הסדירה והתקינה.
זה דווקא לטובת העובדים. אין מקום לסחבת. אנו עושים טובה בזה שאנו
קובעים ארכה של חדשים בלבד.

ה צ ב ע ה

סעיף 32 - נתקבל.
הסתייגות - לחבר הכנסת ריפלי.

ט ע י ף 3 2 (ב, ג)
=====

ה צ ב ה

טע׳ף 32 (ב, ג) - נתקבל.

ט ע י ף 3 2 (ד)
=====

אנ׳ טצ׳ע גא ״ארגון העובדים שהעובד
שייך אליו.

א. פולסקין :

ה צ ב ה

טע׳ף 32 (ד) - נתקבל.
הסתייגות - לחבר הכנסת שוטסק.

ט ע י ף 3 2 (ה, ו)
=====

ה צ ב ה

הטע׳ף נתקבל.

ט ע י ף 3 3 (ד, ג, ב, א)
=====

ה צ ב ה

טע׳ף 33 - נתקבל.

היציבה נועלה בשעה 19.30